

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

LE COURRIER GREC,

JOURNAL POLITIQUE, LITTÉRAIRE ET INDUSTRIEL.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ εκδίδεται τις εβδομάδος, την Πέμπτη και Κυριακήν. — Η τιμή της συνδρομής είναι 40 δραχμ. κατ' έτος προκληρωταί. — Η τιμή των καταχωρήσεων θέλει είσθαι 30 λεπτά δια τον στίχον του φύλλου, και 12 λεπτά δια τον στίχον του Παραρτήματος. — Η συνδρομή γίνεται εν Αθήναις μόν εις τον εργαζόμενον εντός του Καταστήματος της Γενικής Διεύθυνσεως των Ταχυδρομίων διακραιωτην των Β. Ημερησίων εις διημέρας, και εις τα διευθυνταίς των ταχυδρομίων, και εκτός της Ελλάδος παρά τοις Κυρίοις Έλλην. Προξένοις.

Le COURRIER GREC paraît le Dimanche et Jeudi de chaque semaine. Le prix de l'abonnement est de 40 d par an, payables d'avance. — Prix des insertions, 30 lepta par ligne de 50 lettres dans la feuille, et 12 dans les supplémens. — On s'abonne à Athènes, à la direction générale des postes, bureau d'expédition des journaux du gouvernement; chez les directeurs de Postes dans l'intér. et chez MM. les Consuls de Grèce à l'étranger.

ΚΥΡΙΑΚΗ, 28 Σεπτεμβρίου 1841.

DIMANCHE, 10 Octobre. 1841.

Δια Β. Διατάγματος της 18/30 Σεπτεμβρίου ή Α.Μ. ηυδόκησε να άπονεύμη

1) Τόν Ταξιάρχην του Σωτήρος εις τον Κύρ. *I. Ρίζον* Σύμβουλον της Έπικρατείας και Γραμματέα επί του Β. Οίκου και επί των Έξωτερικων Σχέσεων και εις τους συνταγματάρχας της Φάλαγγος ΚΚ. *Μακρυγιάννην* και Β. *Πετμεζάρ*.

2) Τόν χρυσοῦν σταυρόν του Σωτήρος εις τον Κύρ. *Πάλλην*, Γενικόν Πρόξενον της Α. Μ. εις Τοσκάνην και εις τον άντισυνταγματάρχην Κύρ. *Θεοχαρόπουλον*.

3) Τόν άργυροῦν σταυρόν του Σωτήρος εις τους ΚΚ. Γ. *Μοριάτην* και Κ. *Μοριάτην*.

Η Α. Β. Μ., δι' Ύψηλοτάτου Διατάγματος των 18/30 Σεπτεμβρίου τ. ε. ευηρεστήθη να ενεργήση τους ετομένους προβιβατισμούς και μεταβέσεις εις τὰ πεζικόν και τὰ φρουραρχεία.

Άρθρ. 1.

Α'. Μεταπιθεται

Οι ταγματάρχαι

Ιωάννης Κωνσταντινίδης από τὸ 1. πεζικόν τάγμα της γραμμής εις τὸ 4. τάγμα του πεζικού (Άκροβολισταί).

Παῦλος Διαμαντίδης από τὸ 4. τάγμα του πεζικού (Άκροβολισταί) εις τὸ 1. τάγμα του πεζικού της γραμμής.

Οι λοχαγοί

Βασίλειος Έλευθερίου από τὸ 2. τάγμα του πεζικού της γραμμής εις τὸ 4. τάγμα του πεζικού (Άκροβολισταί).

Αντώνιος Δελλός από τὸ 4. τάγμα του πεζικού (Άκροβολισταί) εις τὸ 2. τάγμα του πεζικού της γραμμής.

Οι άνθυπολοχαγοί

Αδόλφος Φοράδερσγ *Εϊσενμπεργ* από τὸ 1. τάγμα του πεζικού της γραμμής εις τὸ 4. τάγμα του πεζικού (Άκροβολισταί).

Οι άνθυπασπισταί

Ιωάννης Άρθανίτης από τὸ ανώτερον φρουραρχείον της Πρωτεύουσης εις τὸ φρουραρχείον Ρίου.

Αθανάσιος Βαρσόπουλος από τὸ φρουραρχείον Πειραιώς εις τὸ της Τριπόλεως.

Αντώνιος Όθερμάιερ από τους πολιταρχικούς επιτελεῖς (Ανώτερον φρουραρχείον Αθηνών) εις τὸ 3. τάγμα του πεζικού της γραμμής.

Β'. Διορίζονται.

Λοχαγός 1. τάξεως

Ο λοχαγός 2. κλάσεως του 2. πεζικού τάγματος της γραμμής *Άρτέμιος Μήχου*.

Γ'. Προβιβάζονται

Λοχαγός 2. κλάσεως

Ο ύπολοχαγός *Γεώργιος Χρήστου* του 1. τάγματος της γραμμής εις τὸ 4. τάγμα του πεζικού (Άκροβολισταί).

Υπολοχαγοί

Οι άνθυπολοχαγοί *Φίλιππος Μηγαλόπουλος* εις τὸ 1. τάγμα.

Αναγνώστης Φρουδάκης από τὸ 2. εις τὸ 1. τάγμα του πεζικού της γραμμής.

Ανθυπολοχαγοί

Οι άνθυπασπισταί *Αναγνώστης Ανάργυρος* εις τὸ 2.

Ανδρέας Λεονάρδος από τὸ 1. εις τὸ 2. τάγμα του πεζικού της γραμμής.

Ανθυπασπισταί

Οι ύπαξιωματικοί: Ο λοχίας *Βασίλειος Κουβέλης* εις τὸ 1. τάγμα του πεζικού της γραμμής.

Οι πυροτεχνίται του πυροβολικού τάγματος- *Νικόλαος Ησαϊας* και *Αλέξανδρος Κατζαρός*, άμφότεροι εις τους πολιταρχικούς επιτελεῖς (Ανώτερον φρουραρχείον Αθηνών και Πειραιώς) ὁ μὲν πρώτος εις Αθήνας ὁ δὲ δεύτερος εις Πειραιά.

Ο λοχίας *Χαρχάλαμπος Δημητρακόπουλος* του 3. εις τὸ 2. τάγμα του πεζικού της γραμμής.

Ο πυροτεχνίτης του πυροβολικού τάγματος *Γεώργιος Κρήτης* εις τους πολιταρχικούς επιτελεῖς (φρουραρχείον Άκροβολιστου).

Ο σιτιστής του πυροβολικού τάγματος *Γεώργιος Ρεδαβίτης*, επίσης εις τους πολιταρχικούς επιτελεῖς (φρουραρχείον Επιδάφρου Λιμηράς).

Δι' Ύψηλοτάτου Διατάγματος της ίδιας ημέρας ή Α. Μ. ευηρεστήθη να ενεργήση τους επομένους προβιβατισμούς μεταξύ των λογιστικῶν ύπαλλήλων του Στρατού.

Α. Εις τον βαθμόν επικαταλυματίου 1. τάξεως εις την διεύθυνσιν

Par ordonnance royale en date du 18 (30) septembre, S. M. a daigné conférer à M^r. *I. Rizo* Conseiller d'Etat, Ministre de la Maison du Roi et des affaires Etrangères, et aux Colonels de la Phalange *Macryani* et *Petmezas*, la croix de Commandeur de l'Ordre Royal du Sauveur,

A M^r. *Palli*, consul général de S. M. en Toscane, et au lieutenant-colonel *Théocharopoulos*, la Croix d'or du même Ordre,

Et à MM^{rs}. *G. Moriatès* et *Kamarianos Moriatès*, la Croix d'argent du même Ordre.

Par ordonnances royales, en date du 18 (30) septembre 1841, ont été décidées les promotions et permutations suivantes, dans les différents corps de l'armée et de la marine.

Le major *I. Constant* passés, passe du 1er Bon de l'infanterie de ligne au 4me Bon d'infanterie légère

Le major *P. Diamantidès*, passe du 4me Bon d'infanterie légère, au 1er Bon d'infanterie de ligne.

Le capitaine *B. Eleuthérios*, passe du 2me Bon d'infanterie de ligne au 4me Bon d'infanterie légère.

Le capitaine *A. Axellos*, passe du 4me Bon d'infanterie légère au 2me Bon d'infanterie de ligne.

Le sous lieutenant *A. Eisenberg*, passe du 1er Bon d'infanterie de ligne au 4me Bon d'infanterie légère.

L'adjutant *I. Arvanitès*, passe du commandement de la place d'Athènes, au commandement de la place de Rion.

L'adjutant *A. Barsopoulos*, passe du commandement de la place du Pirée à celui de Tripolitza.

L'adjutant *Obermayer*, passe du commandement de la place d'Athènes au 3me Bon d'infanterie de ligne.

Le capitaine de 2me classe *A. Michos*, est promu au grade de capitaine de 1ere classe.

Le lieutenant *G. Christos*, est promu au grade de capitaine de 2me classe.

Le sous-lieutenant *P. Michalopoulos*, est promu au grade de lieutenant.

Le sous-lieutenant *A. Froudakis*, est promu au grade de lieutenant.

L'adjutant *Anargyros*, est promu au grade de sous-lieutenant.

L'adjutant *Léonard*, est promu au grade de sous-lieutenant.

Corps Royal de Marine.

Par ordonnances royales du 18 (30) septembre, ont été nommés: M^r. *N. Botassi*, capitaine de 2me classe.

M^r. *D. Sclias*, capitaine de 3me classe.

M^r. *Botsos*, lieutenant.

M^r. *Barbatzès*, lieutenant

L'Intendant militaire *Kolb*, attaché à la direction de la marine, a été promu au grade honoraire d'Intendant Supérieur

M^r. *Christovoulès*, est nommé commissaire de 2me classe

M^r. *Pourpouvlès*, est nommé commissaire de 2me classe.

Le lieutenant *E. Ghikas* a été promu au grade de capitaine de 3me classe, et mis en disponibilité.

Le capitaine honoraire de 3me classe *N. Botsos* a été promu au grade effectif de capitaine de 3me classe.

Le lieutenant *A. Styrras* a été promu au grade de capitaine de 3me classe.

Le lieutenant *A. Koskorosès* a été promu au grade de capitaine de 3me classe.

Le lieutenant *Andréas* a été promu au grade de capitaine de 3me classe.

Le lieutenant *L. Badin* a été promu au grade honoraire de capitaine de 3me classe.

L'enseigne *A. Miaoulis* a été promu au grade de lieutenant.

L'enseigne *Constatithès* a été promu au grade de lieutenant.

Corps royal d'artillerie.

Le capitaine de 2me classe au corps royal d'artillerie *E. Schinas* a été promu au grade de capitaine de 1ere classe dans le même corps.

Le sous-lieutenant d'artillerie *D. Pappadiamantopoulos* a été promu au grade de lieutenant.

των Οπλοστασίων, τὸν ἐπικαταλυματίαν 2. τάξεως Γεώργιον Πρεβέτον.
 Β'. Εἰς τὸν βαθμὸν ὑποκαταλυματίου εἰς τὸ 1. πεζικὸν τὸν λογι-
 στήν 1. τάξεω, Γεώργιον Πανταζήν.
 Γ'. Εἰς τὸν βαθμὸν λογιστοῦ 1. τάξεως τοῦ λογιστάς 2. τάξεως.
 Θεολόγον Κυριακίδην εἰς τὸν λόγον τῶν ἀπομάγων
 Κάρλον Ανδρέου εἰς τὸν λόγον τῶν τεχνιτῶν,
 Παναγιώτην Τζαμάλαν, εἰς τὸ 15 πεζικόν,
 Κωνσταντῖνον Ζαζανίδην καὶ Μιχαὴλ Αζυρῖν, εἰς τὴν Χωροφυλακίαν.
 Νὰ διορίσῃ λογιστάς 2. τάξεως τὸν σιτιστὴν Χρήστον Βλάσσην ἐκ τῆς
 2. Μοίρας τοῦ ἰππικοῦ εἰς τὴν Χωροφυλακίαν.
 Τὸν ἐνωμοτάρχην Ἀριστείδην Μιχαήλην ὁμοίως.
 Τὸν σιτιστὴν Σπυρίδωνα Τζαλακώσταν ἐκ τοῦ 15. πεζικοῦ εἰς τὸ
 Φρουραρχεῖον Ναυπλίου.
 Τὸν σιτιστὴν Χρήστον Παπαζόγλου ἐκ τοῦ πυροβολικοῦ τάγματος
 εἰς τὸ 1. πεζικόν.
 Νὰ μεταθέσῃ τὸν λογιστὴν 1. τάξεως Ἀριστείδην Τυπάλδον ἀπὸ τοῦ 1.
 πεζικὸν εἰς τὸ πυροβολικὸν τάγμα.

Διὰ διαφόρων Βασ. ἀπορρήτων τῆς 18/30 Σεπτεμβρίου ε. ε. ἐδιορίσθη-
 σαν οἱ Κ. Κ.Α. Κριτοβουλίδης καὶ Θ. Πούρπουρας, φροντισταὶ β'. τάξεως.
 Ν. Μπότσας, πλοίαρχος β'. τάξεως. Δ. Σκλιὰς, πλοίαρχος γ'. τάξεως.
 Ν. Βότσος καὶ Κ. Μπαροβάτζης, ὑπ. πλοίαρχοι. Ὁ ἐπὶ τῆς Βασιλ. Κορ-
 θέτας ἡ Ἀρχὴ ὑποπλοίαρχος Ἐλευθερίου Γαίνας, ἐπροβιβάσθη πλοίαρχ-
 ος γ'. τάξεως, μεταθεθεὶς εἰς τοὺς διαθεσίμους. Ὁ διαθέσιμος σηματο-
 φόρος Γ. Ν. Τσότσας διορίσθη ἐπὶ τῆς ἰδίας Κορθέτας· ὁ δὲ ἐπ' αὐτῆς
 σηματοφόρος Ἰωάννης Μυρτάκης μετατέθη εἰς τὸ Βασ. Βοικίον, ἡ Ἀθηνᾶ,
 καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ Βοικίου τούτου σηματοφόρος Δημήτριος Μισογιάννης εἰς τὴν
 Κορθέταν.
 Εἰς τὸν χαρακτηρισμένον ὑποπλοίαρχον Νικόλαον Ν. Βότσον, ἀπενεμή-
 θη ὁ τακτικὸς βαθμὸς τοῦ ὑποπλοίαρχου.
 Οἱ Σηματοφόροι Α. Α. Μιαούλης καὶ Ἰωάν. Κωνσταντινίδης, ἐπροβιβάσθη-
 σαν ὑποπλοίαρχοι.
 Οἱ ὑποπλοίαρχοι Ἀνδρέας Στόπας, Ἀνδρέας Κοσκορόζης καὶ Μανώλης
 Χ. Ἀδρίου, πλοίαρχοι γ'. τάξεως.
 Ὁ Ναυκληρὸς α'. τάξεως Βασιλείος Χ. Δ. Βουδούρης ἐπροβιβάσθη Ση-
 ματοφόρος.
 Ὁ στρατιωτικὸς Ἐπιμελητὴς καὶ Ἐλεγκτὴς τοῦ Ναυτικοῦ Διευθυντηρίου
 Α. Κόλβε, ἐρχηκερσίθη Ἀνώτερος Ἐπιμελητὴς, λογιζομένης τῆς εἰς τὸν
 βαθμὸν τούτου ἀρχιότητός του ἀπὸ τῆς 24 Ἰανουαρίου (5 Φεβρουαρίου)
 1841.

Ὁ ὑποπλοίαρχος καὶ ὑπολιμενάρχης Πειραιῶς Λέων Βαδὴν ἐχαρακτηρί-
 σθη πλοίαρχος γ'. τάξεως.
 Ὁ Ναυκληρὸς α'. τάξεως Α. Καρβελάς, ἐπροβιβάσθη σηματοφόρος.
 Ὁ Κ. Κ. Σκλιὰς, ἀπὸ τοῦδε λογαγῶς β'. τάξεως τοῦ πυροβολικοῦ
 ἐπροβιβάσθη λογαγῶς α'. τάξεως τοῦ αὐτοῦ σώματος.
 Ὁ ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ Κ. Δ. Παπαδιαμαντόπουλος, ἐπρο-
 βιβάσθη ὑπολοχαγός.
 Ὁ ἀνθυπαύσις τῶν ἰ. Ζουμπράκης καὶ Μ. Δουμαστίνης ἐπροβιβάσθη-
 σαν ἀνθυπολοχαγοὶ τοῦ πυροβολικοῦ.
 Ὁ ἐξελπίτης Κύριος Ἀχιλλεὺς Λεβέντης, ἰ. Κιρχμάνερ, Κ. Πικέρνης,
 Γ. Κριτσούτης καὶ Ε. Πετμεζᾶς ἐδιορίσθησαν ἀνθυπαύσις τῶν πυροβολ-
 ῶν.
 Ὁ ἐξελπίτης Κ. Χρυσόθενης ἐδιορίσθη ἀνθυπαύσις τῶν μηχανικῶν.
 Ὁ ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ πεζικοῦ Κ. Κ. Δ. Δελγιάννης, κατασταθεὶς
 προσωρινῶς διαθέσιμος ἐπαγγέθη εἰς τὴν ἐνεργητικὴν ὑπηρεσίαν διορισθεὶς
 μετὰ τὸν αὐτὸν βαθμὸν εἰς τὸ γ'. τάγμα τῆς γραμμῆς.

Διὰ Ἰψηλοῦ Βασιλ. Διατάγματος τῆς 18/30 Σεπτεμβρίου τ. ε. ἡ Α.
 Β. Μ. κτύπησε νὰ ἐνεργήσῃ τοῦ ἐπομένου προβιβάσματος εἰς τὸ Μιχα-
 νικὸν σῶμα.
 Ὁ λογαγῶς β'. κλάσεως Στέφανος Ἰσαΐας διορίσθη λογαγῶς α'. κλάσεως.
 Οἱ ἀνθυπαύσις τῶν Ἀθανᾶς. Π. Λιτόπουλος καὶ Ἀλέξανδρος Γεωργαντζᾶς
 ἐπροβιβάσθησαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΑΘΗΝΑΙ 27 Σεπτεμβρίου 1841.

Ἐξεδόθη κατ' αὐτὰς ἐπιστολὴ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Μακαρίτου Πόζου, πρὸς
 ἀνάγνωμα τινῶν ἐντα θι ἀφηγομένη ὄχι μὲν πολλὴν ἐυσυνειδη-
 σίαν καὶ ἀκρίβειαν τὰ κατὰ τὴν κληροδοσίαν αὐτοῦ τε καὶ τοῦ μακαρίτου
 Βαρβακίου. Ἀμέσως δ' ἐπέετα καὶ μία τῶν πολιτικῶν ἐφημερίδων πρὶν
 πληροφρηθῆναι περὶ τῶν λεγομένων, ἐπανελάθεν αὐτὰ μὲν διεφοδιὰ σφάλμα
 θρησκόθεντα ὅτι εὐρήμεν τὸν τινὰ ἐπ' αὐτοφύρῳ ἀμελεῖ τὴν ἀρμοδίαν
 Γραμματεῖαν ἢ τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὴν διεκχογὴν τῆς σημαντικῆς ταύ-
 τῆς ὑποθέσεως.
 Ἰσως τινὲς παρασυρόμενοι ἀπὸ τὴν κατὰ τὸ φαινόμενον περιστατικὴν
 ἐχρυσὴν πῶν πραγμάτων ἐκθεσιν ἐπίστευσαν τὰ γραφόμενα. Οἱ φρόνιμοι
 ὅμως καὶ φ. λοδίκαιοι δὲν δύνανται ποτὲ νὰ ἐπιφέρωσι ἄρον πρὶν ἀκού-
 σασιν ὁλοῦς τοῦ λόγου τοῦ κατηγορουμένου καὶ κατηγορομένου.
 Ἐπειδὴ συμφέρει τὸ δημόσιον νὰ μάθῃ ὅλην καὶ καθάραν τὴν ἀλήθειαν,
 νομίζομεν χρὸς ν' ἀντιτάξωμεν εἰς τὰς ὑπερβολὰς καὶ τὰ λάθη τῆς εἰρη-
 μένης ἐπιστολῆς, εἰλικρινῆ καὶ ἐπίσημον τὴν ἱστορίαν τῶν γενομένων.
 Ὁ μακαρίτης Βαρβακίος εἰς τὴν ἐν Ταϊγανίῳ συνταχθεῖσαν διαθήκην του
 ἐκληροδότησεν 700 χιλ. ρούβλια εἰς τὴν Ἑλλάδα, διατάτων ῥητῶς νὰ
 ἀισοδομηθῇ λυκεῖον μὲ τὰς 100 χιλιάδας, μὲ 50 δὲ ν' ἀγορασθῶσι τὰ
 ἀναγκαῖα σκεύη καὶ ὄργανα, τὰ δὲ λοιπὰ χρήματα νὰ κατατεθῶσιν εἰς
 ἀράπεζαν, καὶ ὁ τόκος αὐτῶν νὰ χρησιμεύσῃ εἰς μισθοὺς διδασκάλων κτλ.
 Τὴν θέλησιν του ταύτην ἐπεκύρωσεν ὁ αὐτὸς ὁσὸς εὐεργέτης τῆς Ἑλ-

Les adjutants J. Tzimbrakakis et M. Domestinos a été promu
 au grade de sous-lieutenant d'artillerie.
 Les élèves de l'école militaire des Evelpides A. Lévendis, J.
 Kirgsmayer, C. Pikernis, G. Kritsoutis et E. Petmézas ont été
 nommés adjutans au corps royal d'artillerie.
 L'élève C. Chrysovergis de la même école, a été nommé adjutant
 au corps royal du génie.
 Par ordonnance royale du 18/30 Septembre a. e. S. M. a daigné
 accordé les promus suivant dans le corps royal du génie:
 Le capitaine de 2me classe etienne esaié a été promu au grade de
 capitaine de 1ere classe.
 Les adjutans A. Politopoulos et A Georgantas ont été promus
 au grade de sous-lieutenant.
 Le sous-lieutenant d'infanterie D. Délyanni, mis provisoirement
 en retraite, rentre en activité, et est nommé avec le même grade au
 au 3me Bon d'infanterie de ligne.

INTÉRIEUR.

ATHENES, le 9 Octobre, 1841.

Il a été question dans les journaux d'Athènes de la succession
 Varvaki, léguée au gouvernement hellénique; — et attendu que dans les
 récits qui ont été publiés relativement à cette affaire, ont été commi-
 ses de graves inexactitudes, nous tenons à informer le public des cir-
 constances réelles qui ont rapport à cette importante succession.
 Par son testament rédigé à Tangarok, feu le sieur Varvaki a légué
 700,000 roubles à la Grèce, en ordonnant positivement que sur ces
 700,000 roubles, 100,000 serviraient à fonder un Lycée, 50,000 à
 l'achat des meubles et instrumens nécessaires à cet établissement, et
 que le reste de cette somme serait déposé à la Banque afin que l'in-
 térêt en soit consacré aux traitemens des professeurs etc.
 Par son second testament rédigé à Zante M^r. Varvaki sanctionna
 le premier, et institua pour son exécuteur testamentaire feu le Sieur
 Bozo.
 Cependant comme la succession de M^r. Varvaki était entre les mains
 de plusieurs de ses débiteurs, parmi lesquels figuraient plusieurs fa-
 milles notables de Russie, le gouvernement Hellénique dut aider de
 loin M^r. Bozo à opérer la rentrée des fonds de la dite succession, et
 ce ne fut qu'après plusieurs années d'efforts et de soins continuels
 que l'envoyé de Grèce, M^r. Soutzo, parvint à liquider les comptes
 et à les régler définitivement. A cette époque fut opérée la ren-
 trée de la dette de l'un des principaux débiteurs (M^r. Kouitoubey)
 et fut renouvelée l'obligation d'un autre (la famille Bzévoloski) qui
 s'engagea à payer sa dette envers la succession en plusieurs versemens,
 déterminés par des lettres de change, dont la dernière échoit en 1844.
 Lors du départ de Pétersbourg de M^r. Soutzo, le recouvrement
 de la succession Varvaki pour le compte de la Grèce fut confiée à
 l'envoyé de Bavière, qui en chargea le Consul de la même puissance
 en ordonnant qu'au fur et à mesure qu'ils seraient recouverts, les fonds
 soient déposés à la Banque de commerce, où en effet ils se trouvent
 jusqu'à ce jour. Ici se démentent d'elles mêmes les calomnies portées
 antérieurement contre ledit Consul de Bavière. Nous croyons juste
 aussi de faire savoir que pendant sa présence au ministère des affaires
 étrangères, M^r. Paicos fut toujours attentif à ce que cette affaire ne
 fut attaquée d'aucun embarras, et que les consuls helléniques à Odessa
 et à Tangarok le secondèrent consciencieusement dans toutes les
 occasions.

Pendant toute la durée des différentes phases que subit l'affaire de
 la succession Varvaki, le gouvernement ne cessa jamais de faire en
 tems convenable, envers Mr. Bozo lui même, envers l'envoyé de Ba-
 vière à Pétersbourg et envers la légation de Russie à Athènes, toutes
 les démarches dont les circonstances indiquèrent la nécessité. Mais
 lorsqu'enfin cessèrent les discussions avec les débiteurs de ladite
 succession, et que les fonds commencèrent à rentrer, le gouvernement
 Hellénique demanda leur envoi en Grèce, désirant exécuter à la lettre
 les volontés testamentaires de défunt M^r. Varvaki. Dans cette inten-
 tion l'emplacement où devait être élevé le Lycée (gymnase) était déjà
 déterminé ainsi que le plan de la construction. Mais M^r. Bozo s'em-
 parant de lui même d'une autorité qui ne lui était point attribuée par
 le testament, ne consentit jamais à effectuer l'envoi des fonds et, vou-
 lant imposer sa volonté personnelle au gouvernement Hellénique, il
 exigeait par exemple, l'établissement d'une école de marine.
 Adoptant même cette idée, le gouvernement ne pouvait dans tous
 les cas, enfreindre la volonté du testament, pour se conformer aux
 désirs de M^r. Bozo, car la loi ne lui concédait aucun droit pour
 l'annulation d'une des dispositions olographes du testament. Toutefois
 M^r. Bozo, persistant dans ses prétentions, demanda que l'Orpha-
 notrophe d'Egine fût destiné à servir d'école de marine.
 Par la suite, le gouvernement hellénique désirant un arrangement,
 adopta l'établissement d'une école de marine, et en fit la promesse à
 M^r. Bozo. Mais il voulut toute fois demeurer libre de choisir le lieu
 le plus convenable pour l'établissement qu'il s'agissait de fonder, et à
 cet égard le gouvernement hellénique se considérait avec raison comme
 étant plus capable que M^r. Bozo d'apprécier les circonstances qui
 pouvaient favoriser l'entreprise projetée, ou nuire à sa réussite. Le
 gouvernement savait par exemple qu'un établissement de cette nature
 devait être fondé dans la capitale, pour plus de facilité dans les études
 nautiques, qui se composant en grande partie de sciences mathémati-
 ques nécessitaient pour l'école, plusieurs professeurs que par
 malheur la Grèce ne possède pas encore en grand nombre, et qui

λάδος και διά τής εν Ζακύνθω γενομένης δευτέρας διαθήκης, διορίσας έκτελεστήν πληρεξούσιον τον μακαρίτην Πόζον.

Αλλ' η περιουσία αυτη του μακαρίτου Βαρβάκη ητο περιπλεγμένη εις διαφόρους χρεώστας, μεταξύ των οποίων ετυχόν τινες των δυνατοτάτων τής Ρωσίας αρχόντων. Ενεγκάσθη η Ελλ. Κυβέρνησις άρα να ενεργήση μακρόθεν βοηθήσασ συντόμως τον Κ. Πόζον εις την εϊσπραξιν των χρημάτων. Μόλις δέ μετά πολλού χρόνου και δεινούς αγώνας ο εν Πετρούπολει Πρέσβυς τής Ελλάδος Κ. Σούτσος κατώρθωσε διά τής επιρροής του να καθαρίση τους λογαριασμούς, και να τακτοποιήση εις τό εξής όλην την υπόθεσιν. Οθεν έκτοτε εξωλήθη μεν τό χρέος τινός εκ των μεγάλων και πρώτων οφειλετών (Κουντουριετή) άνενιωθη δέ τό συμβόλαιον με άλλον τινα (την οικογένειαν Β. Ξεβιλόσκη), συμφωνηθέντος ν' αποδοθή τό χρέος εις διαφόρους δότες διά συναλλαγματικών, των οποίων η τελευταία λήγει τό 1844 έτος.

Μετά δέ την άναχώρησιν του ειρημένου πρέσβους, η εϊσπραξις των χρημάτων άνετέθη εις τον εν Πετρούπολει πρέσβυν τής Παρθίας, οστις επεφόρτισεν αυτά εις τον αυτόθι διαμένοντα Πρόξενον τής αυτης Αύλης, ώστε άμα λαμβανόμενα τα χρήματα κατετίθεντο εις την εμπορικην τράπεζαν, όπου μέχρι τής σήμερον εύρίσκονται. Εντεύθεν αποδεικνύονται ψεύδη και συκοφαντίαι όσα άλλοτε εδημοσιεύθησαν περί των καταχρήσεων του άνωτέρω Πρόξενου. Νομίζομεν δέ ε. γον δικαιοσύνης να φανερωσάμεν ότι Γραμματείων επί των έξωτερικών ο Κ. Παΐκος εφρόντισε πάντοτε με αξιοπαινον ζήλον να προλάβη πάσαν ενδεχομένην περιπλοκήν τής υποθέσεως, καθώς και ο εν Ταϊγανίω αδελφός αυτου δεν έπαυσε να προτείνει και ενεργή τα δέοντα ως Πρόξενος τής Ελληνικής Κυβερνήσεως.

Καθ' όλον τούτο τό διάστημα η Ελληνική Κυβέρνησις εξηκολούθει να γραφή και προς τον Πόζον αυτον και προς τον κατά την Πετρούπολιν Παθαρικόν Πρέσβυν, και εις την ένταύθα δέ Ρωσικην Πρεσβείαν, κατά την ανάγκην των περιστάσεων.

Αλλ' αφού έπαυσαν αι φιλονεικίαι και διαπραγματεύσεις με τους χρεώστας και ήρχισαν να εισπραττωνται χρήματα, η Κυβέρνησις εξήτησε να μεταφέρη αυτά εις την Ελλάδα, επιθυμούσα να έκτελέση άκριβώς κατά πάντα την διαταγήν του κληροδότου. Χάριν δέ τούτου και ο τόπος σχεδόν, όπου εμελλε να οικοδομηθή τό λύκειον (η γυμνάσιον και ή μάς) ητον ήδη αποφασισμένοι και τό σχέδιον του καταστήματος ετοιμον· ο Κ. Πόζος όμως αναλαβάνων αυτογγωμώως εξουσίαν, την οποίαν δεν ειχεν από την δικηκήν του μακαρίτου Βαρβάκη, και παρασυρόμενος ίσως από άλλων υπόπτους εισηγήσει, δεν κατεπαύθη ποτέ να στερέξη εις την αποστολήν των χρημάτων, αλλ' επιβάλλων την ιδίαν αυτου θέλησιν εις την Κυβέρνησιν απήγει να οικοδομηθή ναυτικόν σχολείον κτλ.

Και την μεν ιδέαν ταύτην ενεκίνηεν η Κυβέρνησις, δεν ήδύνατο όμως να προβλέψη την έγγραφον διαταγήν του κληροδότου διά να συγκατατεθή εις τας επιθυμίας του Κ. Πόζου επειδή ο νόμος δεν έδιδεν εις αυτον κανέν δικαίωμα άναρκετικόν ολογράφου όρου τής διαθήκης.

Εν αυτοίς ο Κ. Πόζος επιμένων ίσχυώς εις ό,τι εφθασεν άπαξ να ειπή, εξήτησε να δοθή εις αυτον και τό οφεινοτροφεϊον τής Αιγίνης δια την σφύτασιν του ναυτικού σχολείου.

Μετά ταύτα η Κυβέρνησις επιθυμούσα τον συμβιβασμόν εδέχθη μεν την σύστασιν του ναυτικού σχολείου και υπεχθή τούτο εις τον Κ. Πόζον ήθελησεν όμως να μείνη ελευθέρος εις την εκλογήν του άρμοδιου τόπου, τον όποιον εγνωρίζεν βέβαια καλύτερον, παρά τον εν Ρωσία εκ παιδικής ηλικίας διατριβότα και (ας τό ειπώμεν παρήγορα, επειδή δεν είναι προς όνειδος του άνδρός) αμυθή εκ τύχης Κ. Πόζον, ειχε δέ εις τούτο πολλούς λόγους και μάλιστα ότι ταιαύτα καταστήματα πρέπει να υπέρχων εις την καθέδραν δια περισσύτεραν εύκολίαν τής μαθησεως, ιδιαιτέρως δέ επειδή η ναυτική, συγκροτούμενη από μαθηματικάς επιστήμας, ειχεν ανάγκην διαφόρων διδασκάλων, τους οποίους δεν εχομεν κατα δυστυχίαν διπλους και τριπλους, ειχεν ανάγκην άκτεροσκοπέιου και άλλων βοηθημάτων τα όποια εις την πόλιν του Πανεπιστημίου μόνον εύρίσκονται.

Τέλος πάντων επειδή ο Κύριος Πόζος ητον άμετάπειστος η Α. Μ. ο Βασιλεύς ενεκρινε κατά πρότασιν τής άρμοδίας Γραμματείας να σταλή εις Ταϊγανίον ο εν Οδησσώ Γενικός Πρόξενος τής Ελλάδος, διά να τελειώση ως πληρεξούσιος αυτης Επίτροπος την παρεμπεισούσαν διαφοράν παριστάνων δια του όρθου λόγου εις τον Κ. Πόζον τό δικαίον και ώφέλιμον.

Αλλ' ο άγαθός Πόζος εφθασε ν' απούαη πριν ήδη ο Πρόξενος λαβη τας διαταγάς τής Κυβερνήσεως τούτο όμως δεν εμπόδιζεν αυτον ν' αναχωρήση εις τον προσδιορισμένον σκοπόν, και να εξακολουθήση τό έργον του με τους Επιτρόπους του αποθανόντος Πόζου.

Αυτά είναι εν συντόμω η αληθής κατάστασις τής υποθέσεως. Τα εισπραχθέντα χρήματα εύρίσκονται καταθέτα εις Πετρούπολιν, αποφέροντα τον νόμιμον κέρδι τον. Ο δέ Πρόξενος θέλει ενεργήση τα δέοντα περί τής μεταφοράς αυτών εις την Ελλάδα, επειδή εκτός του δικαίου, τό όποιον φωνάζει ύπερ αυτου, θέλουσι συντελέσει, ως ελπίζομεν, και η Ρωσική Κυβέρνησις και η Παθαρική Πρεσβεία, διότι έγγραφήσαν εις αυτάς τα δέοντα.

Εκτός τούτου η Ελληνική Κυβέρνησις περιμένει και την ιδιαιτέραν κληροδοσίαν αυτου του μακαρίτου Πόζου συγκεμεμένην από 100 χιλ. ρούβλια κατατεθειμένα εις τό Όρφανικόν Ταμείον τής Μόσχας επί τόκω. Επειδή αυτης ο μακαρίτης εδωκε την περι αποστολής άδειαν εις την επί των έξωτερικών τής Ρωσίας Γραμματείαν, αφ' ου κηδών, επεθύμει, επληροφορηθη παρά τής Βασιλικής Κυβερνήσεως, ότι θέλουσιν άγρααρθή κτήματα ακίνητα αποφέροντα περισσότερον όφελος ύπερ των πτωχών μαθητών, παρά τον τόλον τον όποιον παράγουσιν εις την Ρωσίαν.

Εις τό υπ' αριθ. 847 φύλλον τής 6. Σεπτεμβρίου τ. ε. η Εφημερίς Αθηνά, προσβάλλουσα άτομικώς τον Κύριον Κ. Δ. Σχινών, καθάπτειται αυτου και ως χρηματισάντος Δημοσίου Ίπουργού περί τά τέλη του 1833 και επεξή, και αναφέρει μεταξύ άλλων, ότι Γραμματείς δν τής Δικαιοσύνης ο Κύριος Κ. Δ. Σχινών ητο τότε τής παιδείας και των Εκκλησιαστικων Ίπουργός. Τότε διαλυθέντων των Μοναστηρίων, τχ ισρά σιεύη, η δισκοπότηρα κλπ., επωλήθησαν επί δημοπρασίας γενικώς δέ δημο-

ainsi que le concours de plusieurs autres moyens de développement, n'existent en Grèce que dans la ville de l'Université.

Cependant, comme M^r. Bozo ne se rendait point à ses raisons, le gouvernement, sur la proposition du ministère compétent, institua comme son fondé de pouvoir le consul d'Odessa, pour qu'il allât à Tangarok terminer toute discussion avec M^r. Bozo en lui exposant les vrais intérêts de l'établissement. — Mais M^r. Bozo vint à mourir avant d'avoir vu le consul d'Odessa, circonstance qui toutefois n'empêcha point ce dernier de se rendre à Tangarok, pour y remplir sa mission près des procureurs de défunt M^r. Bozo.

Tel est en peu de mots l'exposé de cette affaire et de sa situation. Les fonds réalisés se trouvent déposés à Pétersbourg produisant l'intérêt légal. Le consul a ordre d'opérer leur envoi en Grèce. Ainsi, outre que le droit parle en faveur du gouvernement hellénique, attendu qu'on a lieu de penser, qu'en conséquence de ce qui leur a été écrit, le gouvernement Russe et la légation de Bavière feront droit à nos réclamations, il est à espérer que la Grèce se trouvera bientôt en possession du leg qui lui a été fait par défunt M^r. Varvaki.

Le gouvernement hellénique attend en outre un leg particulier fait par M^r. Bozo lui même, consistant en 100 000 roubles qui se trouvent déposés à Moscou, et qui selon les pouvoirs donnés *ad hoc* par M^r. Bozo, au ministère des affaires étrangères de Pétersbourg, seront versés au gouvernement hellénique dès que celui-ci fera connaître que cette somme sera employée à l'achat d'immeubles dont le revenu sera plus avantageux aux étudiants indigens (à l'entretien desquels le leg est destiné) que l'intérêt qu'elle produit en Russie.

REVUE DES JOURNAUX.

La Minerve est mécontente des dernières nominations de conseillers d'état. Elle considère ce corps comme devant être supprimé; elle voudrait dit-elle que les services rendus au pays ou des lumières reconnues, fussent des titres pour y être admis — elle ne sait pas trop ce qu'elle voudrait, et divague pendant deux colonnes entières pour critiquer quand même. — Nous lui ferons remarquer que les nouvelles nominations comme les précédentes, se recommandent précisément par les qualités qu'elle prône, savoir: les anciens services et les lumières personnelles. — La Minerve prétendait-elle que MMrs. Campanet et Calogéropoulos n'ont pas servi? quelle relise l'histoire politique de la revolution. — Prétendait-elle que MMrs. Schinas, Argyropoulos et Silivergos ne se recommandent point par leurs lumières? — Allons donc! que la Minerve convienne tout bonnement, que tout ce qui se fera sous le ministère actuel lui paraîtra mauvais. Elle n'apprendra au reste rien de nouveau à personne.

La Minerve cherche ensuite à réfuter ce que nous avons dernièrement dit au sujet de la souscription ouverte en faveur de Mr. Mivrocordato, mais la Minerve aura beau dire notre jugement demeure vrai, juste et réel, sous les deux aspects différens sous les quels nous avons considéré ce fait, c'est à dire sous ses aspects moral et politique. Nous avons dit que sous ce premier aspect il était inutile et mal inspié, et que sous le second, c'est un acte d'opposition. Dans ce dernier cas la justesse de notre appréciation se démontre, par ce seul fait que la forme employée est illégale. — Une intention louable et innocente aurait premièrement songé à se conformer aux lois. Nous dira-t-on aussi que c'est par pure modestie, que les souscripteurs se couvrent du voile de l'anonyme? — Ceci couronnerait l'œuvre! — Que la Minerve cherche maintenant à colorer ses intentions à l'aide d'un hypocrite patriotisme, libre à elle: mais ce n'est plus que comme son excuse et comme sa défense, que le public doit écouter ses paroles. — Son acte a été blâmable et nous l'avons blâmé.

Le Siècle continue de critiquer un article publié il y a quelque temps par la National et poursuit cette œuvre avec une persistance dont nous ne voyons ni l'utilité ni l'importance. — Il applaudit à l'acte de clémence dont dernièrement le colonel Nikitas a été l'objet, mais se plaint de ce qu'un plus grand nombre de Conseillers d'Etat n'aient pas été nommés.

Le correspondant d'Athènes de l'Impartial fournit à ce journal des renseignements qui sont vraiment étonnans. Rien ne peut leur être comparé, si non le sérieux impayable avec lequel il sont accueillis par l'Impartial et communiqués ensuite aux lecteurs. Qu'est-ce donc que la position difficile du ministère et quels sont les faits qui pourraient l'empêcher de fonctionner. En vérité l'on admire la facilité avec laquelle l'esprit de parti accueille les plus absurdes suppositions. La position du pays, dit l'Impartial, est encore plus grave que précédemment. Le roi est absent! et pendant cette absence Mr. Chrisidis est moins en état d'agir. — Il se trouve en ce moment dans la position la plus difficile. . . . du reste point d'autres explications pour prouver ces affirmations. — Et voilà apparemment, comme on écrit l'histoire!

— Parlerons nous maintenant du journal de Smyrne dont la perspicacité a aperçu un changement notable dans le langage du Courrier Grec, changement que nous serions enchantés de nous avoir indiqué par le clairvoyant journal de Smyrne. Cette feuille pertiste dit-elle, à considérer le ministère actuel comme exclusif, pour ne point être forcée de convenir que le ministère précédent était exclusif. N'en déplaise au journal de Smyrne son raisonnement n'est pas fort brillant. Mais si le public s'en accomode, nous n'y trouverons pas à redire assurément. — Permis au journal de Smyrne d'accomplir telle tâche qu'il lui convient, et s'il ne veut point se laisser convaincre, — eh, mon dieu! on s'en consolera. — Et quant à la mission de protection, qu'il se conçoit en faveur des intérêts de la cause ottomane, nous n'avons qu'un mot à lui dire. — Ses déclamations ne peuvent s'adresser en Grèce qu'à quelques tribuns de cafés dont le ministère est loin, dieu merci, de partager les idées, ou plutôt le manque d'idées. — Que le journal de Smyrne ne se drappe donc pas si théâtralement dans son rôle de protecteur, — tout cela est parfaitement inutile, et personne ne songe à persécuter l'intérêt ottoman.

FAITS DIVERS.

Jeudi dernier a été célébrée à Athènes la fête de S. M. la Reine.

Un Te deum a été chanté à l'église de Ste Irène où s'était rendu le Roi suivi de la Cour, ainsi que les dignitaires de l'Etat et les différens corps des employés civils et militaires.

La ville a été illuminée dans la soirée.

Le paquebôt français attendu le 2 de ce mois n'étant pas arrivé, nous sommes sans nouvelles de l'Europe depuis près de vingt jours.

Par le paquebôt autrichien arrivé vendredi dernier de Trieste, nous avons appris que MM^{rs}. Zosima frères se rendent acquéreurs de 250 actions de la Banque Nationale.

Une pluie violente mêlée de grêle a détruit vers la fin du mois dernier, près de la moitié des récoltes de la commune de Sellasie de la province de Lacélémonie.

Dans la nuit du 8 (20) de ce mois quelques inconnus pénétrèrent à main armée dans la maison d'un certain Mikitas Koutsis à Mistra,

» πράτης τῶν ἀγράντων αὐτῶν σκευῶν . . » ἦτον (λέγει) ὁ τότε ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργῶς Κύριος Σχινᾶς.

Δὲν εἶναι ἔργον ἡμῶν νὰ υπερασπίσωμεν τὸν προσωπικῶς ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς προσβαλλόμενον Κύριον Σχινᾶν μοναδικῶς καὶ κύριος ἡμῶν σκοπὸς εἶναι νὰ φωτίσωμεν τὸ κοινὸν, γνωστοποιήσαντες αὐτῷ, ὅτι ἡ Ἀθηνᾶ, ἀναμασσήσασα δημοπρασίαν ἱερῶν σκευῶν καὶ ἱερῶν ἀμφίων, ἀπέδωκεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν πράξιν, μηδέποτε γεροντιανῶν. Ὅθεν λέγομεν μὲ τὸν πλέον θετικὸν τρόπον, ὅτι τὸ περὶ τῶν Μοναστηρίων τοῦ Βασιλείου Ἰψήλων Διάταγμα ἐξεδόθη τῇ 25 Σεπτεμβρίου 1833· καὶ ὅτι ὁ μετὰ ἓνα μῆνα 12 (24 Ὀκτωβρίου) 1833 διαδεξάμενος τὸν τότε ὕπουργόν, ὤφειλε, κατὰ τὰς ἐπανειλημμένας ἀναφορὰς τῶν Νομαρχῶν καὶ Ἐπαρχῶν, νὰ λάβῃ μέτρον τι περὶ τῆς ἐκποιήσεως τῶν κινήτων κτημάτων τῶν τότε ἡδὴ διαλελυμένων Μοναστηρίων, διὰ νὰ μὴ κλαψῶσι ἢ διχραψῶσι, μὴ ὑπάρχοντος τοῦ φυλάσσαντος, ἀπεφασίσθη ἄρα ὥστε οἱ Νομάρχαι, ἢ Ἐπαρχοί, καὶ οἱ Οἰκονομικοὶ ὑπάλληλοι νὰ φροντίσωσι, συννοουμένοι πρὸς τοῦτο μετὰ τοῦ κατὰ τόπον Ἐπισκόπου, νὰ ἐκποιηθῶσι μὲν τὰ ζῶα καὶ τὰ οἰκιακὰ σκευῆ τῶν μοναστηρίων, δηλαδὴ, Μινθέρια, Στρώματα, Παπλώματα, Τεντζερέδες, Καλιὰν, καὶ τὰ τοιαῦτα, τὰ δὲ ἱερὰ ἀμφιά τε καὶ σκευῆ, καθὼς τὸν μὲν δὲν ἦσαν ἀργυρᾶ ἢ χρυσᾶ, νὰ καταμετροῦσιν μόνον, καθὼς τὸν δὲν ἦσαν ἐκ τοιοῦτου πολυτίμου μετάλλου, νὰ ζυγισθῶσι προσέτι, παρευρισκομένων τῶν τριῶν εἰρημένων ἀρχῶν, Διοικητικῶν, Οἰκονομικῶν, καὶ Ἐκκλησιαστικῶν, καὶ ν' ἀποτεθῶσιν εἰς τὸ πλησιέστερον ἄμα δὲ καὶ στερεώτερον Μοναστήριον, ἢ Ἐπισκοπεῖον πρὸς ἀσφάλειαν· ὥστε ἄμα ὅτε ἐνορακῆ τις ἐκκλησία ἤθελε λάβει χρεῖαν ἀμφίου ἢ σκευῆς τινὸς ἱεροῦ, καὶ ζητήσῃ αὐτὸ, νὰ παραχωρηθῆται αὐτῇ τὸ τοιοῦτον, ἡτοι δωρεάν, ἔάν τύχῃ οὕτω ἐνδεής· ἢ ἐπὶ ἀντιτιμῶ τινι, κατατιθεμένην εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον, ἔάν ἤθελεν εἶσθαι πλουσία. Αἱ περὶ τῆς ἀκριβοῦς καὶ μετὰ μεγίστου σεβασμοῦ πρὸς τὰ ἱερὰ ἀμφιά τε καὶ κειμήλια ἐκτελέσεως τοῦ μέτρου τοῦτου λεπτομερεῖς καὶ ἐντονοὶ ὁδηγίαι τῆς ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν Γρ. μ. κ. τῆς ὑπάρχουσιν εἰσέτι, καὶ ἀποδεικνύουσι τὴν φροντίδα, τὴν ὑποίαν εἶχεν αὐτῇ, ὥστε νὰ μὴ συμβῆ τι ἀπάδων εἰς τὸ πρὸς τὰ τοιαῦτα ὀφειλόμενον σεβας. Τὸ μέτρον τῆς παρούσης τῶν τριῶν ἀρχῶν παρεῖχε κατὰ τοῦτο τὴν ἐνδεχομένην ἐγγύησιν. Ἐκ τῶν μέχρις ὧδε ἐκτεθέντων καταθέντων καταφαίνεται, ὅτι δημοπρασίαν ἱερῶν σκευῶν τε καὶ ἀμφίων θεβαίως δὲν συνέβη· καὶ ὅτι ὅπου δὲν ὑπέρξῃ δημοπρασία, ἐκεῖ οὐδὲ γενικὸς οὐδὲ μερικὸς δημοπρατής.

Ταῦτα μόνον τῆς ἀληθείας χάριν.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ.

Ἡ Ἀθηνᾶ εἶναι δυσχερὴς διὰ τοὺς τελευταίους διρισμοὺς τῶν συμβούλων τῆς ἐπικρατείας. Νομίζει ὅτι τὸ σῶμα τοῦτο πρέπει νὰ καταργηθῆ· ἐπειτα λέγει ὅτι ἐκδουλεύσει πρὸς τὴν πατρίδα ἢ ἐγνωσμένα φῶτα ἐπρεπε νὰ δίδωσι δικαιώματα εἰς τοιοῦτον διορισμὸν, ὥστε καταντᾶ νὰ μὴ ἕξῃε τι θέλει, ἀπεραντολογούσα περὶ τοῦτος εἰς ὅσο στήλας ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ τῆς κατακρίσεως. Θέλομεν τῆ παρατηρήσει ὅτι καὶ οἱ νέοι περὶ ὧν ὁ λόγος διορισμοὶ καὶ οἱ προλαβόντως γενόμενοι, δικαιολογούνται ἴσια ἴσια ἀπὸ τὰ ὁποῖα συνιστᾶ ἢ ἰδίᾳ προτερήματα, ὅ ἐστι τὰς ἀρχαίας ἐκδουλεύσεις καὶ τὰ προσωπικὰ φῶτα· ὑποθέτει ἄρα γε ἡ Ἀθηνᾶ ὅτι οἱ Κ. Κ. Καμπάνης καὶ Καλογερόπουλος δὲν ἔχουν ἐκδουλεύσεις, ἀναγνώσῃ τὴν ἱστορίαν τῆς ἐπαναστάσεως· ὑποθέτει ἄρα ὅτι οἱ Κ. Κ. Σχινᾶς, Ἀργυροπούλος καὶ Σιλλήβεργος δὲν διακρίνονται διὰ τὰ φῶτά των· ἀλλ' ἂς ὁμολογήσῃ καλλιῶν ἡ Ἀθηνᾶ ὅτι πᾶν τὸ γινόμενον ἐπὶ τοῦ ἐνεστώτος ὑπουργείου θέλ' εἶναι κατ' αὐτὴν κακόν· οὕτω ποιοῦσα δὲν θέλει ἄλλως τε μᾶς εἶπει τίποτε καινόν.

Ἐπειτα ἡ Ἀθηνᾶ ἀγωνίζεται νὰ ἀναίρησθαι ὅσα ἐσχάτως εἶπομεν περὶ τῆς ἀνοικήσεως ὑπὲρ τοῦ Κ. Μαυροκορδάτου συνδρομῆς. Ἄλλ' ὅτι καὶ ἔαν εἴρη ἡ Ἀθηνᾶ, ἢ χρεῖς μας περὶ τοῦ πράγματος μὲνι ὀρθή καὶ δικαία ὑπ' ἀμφοτέρων τὰς διαφόρους ἐπόψεις ὑπ' ἃς τὸ θεωρήσαμεν, ἕπερ ἔστι ὑπὸ τῆς πολιτικῆς καὶ τῆς ἠθικῆς ἐποψίν του. Εἶπομεν ὅτι ἠθικῶς θεωρούμενον εἶναι ἔργον ἀνωφελὲς καὶ κακῶς νοσημένον πολιτικῶς δὲ ἐξεταζόμενον ὅτι εἶναι πράξις ἀντιπολιτεύσεως. Τὴν τελευταίαν ταύτην γνώμην τὴν ὑποστηρίζει καὶ τοῦτο ὅτι ἡ προκήρυξις τῆς συνδρομῆς ἐγενε κατὰ παράβασιν ἠθ. νόμου. Ἄξιεπαιτος καὶ εὐχρινῆς σκοπὸς ἤθελε πρὸ πάντων φροντίσει νὰ συμμορφωθῆ μὲ τοὺς νόμους. Ἐξέστι ἡδὴ τῇ Ἀθηνᾶ νὰ ζητῆ νὰ χρωματίσῃ τοὺς σκοποὺς τῆς μετὰ τὴν ὑποκρισίαν τῆς φιλοπατρίας τῆς, τὸ δημοσίον δὲν ἀναγινώσκει τοὺς λόγους τῆς εἰμῆ ὡς δικαιολόγησιν ἢ ὑπερασπίαν.

Ἡ πράξις τῆς ἤτο ἐπίμειπτος καὶ τῆ ἐμέμφθημεν διὰ τοῦτο.

Ὁ Αἰὼν ἐξακολουθεῖ ἐπικρίνον τὸ ἄρθρον τῆς Ἐθ. ν. κ. ἢς περὶ οὗ καὶ ἄλλοτε ἐλάλησαμεν καὶ δεικνύει εἰς τοῦτο ἐπιμονὴν τῆς ὁποίας δὲν βλέπομεν οὔτε τὸ ὠφελίμον, οὔτε τὸ σημαντικόν· ἐπικροτεῖ εἰς τὴν ἀπονεμηθεῖσαν ἐσχάτως πρὸς τὸν Συνταγματάρχην Νικήταν εὐμένειαν, ἀλλὰ παραπονεῖται διατῆ νὰ μὴ γίνωσι πλείοντες διορισμοὶ συμβούλων Ἐπικρατείας.

Ὁ ἀττικὸς ἀντιπαιτελεὺς τοῦ ἐν Σμύρνην Ἀμερόληπτου διδοί εἰς τὴν ἐφημερίδα ταύτην πληροφορίας τῶντι παραδόξους· τίποτε δὲν εἰμφορεῖ νὰ συγκριθῆ μετὰς πληροφορίας ταύτας εἰμῆ ἢ ἀμίμητος πεποίθησις μετὰ τὴν ὁποῖαν ὁ Ἀμερόληπτος τὰς δέχεται καὶ τὰς διαβιβάζει εἰς τοὺς ἀναγνώστας του.—Ποῦ ἤρθε τὴν δύσκολον θέσιν τοῦ ὑπουργείου ἢ ποῖα εἶναι τὰ πράγματα τὰ ὁποῖα τὸ ἐμποδίζουν ἐν ἐνεργείᾳ. Εἶναι τῆ ἀληθείᾳ ἀξιόταυμαστος ἢ δύκολα μετὰ τὴν ὁποῖαν τὸ κομματικὸν πνεῦμα παραδέχεται τὰς ἀνοητοτέρας ἐκτάσεις. «Ἡ κατάσταση τοῦ τόπου, λέγει ὁ Ἀμερόληπτος εἶναι δεινότερα παρὰ πρότερον. Ὁ Βασιλεὺς λείπει! καὶ ἐν τῇ ἀπουσίᾳ του ὁ Κ. Χρηστίδης ἀδυνατεῖ ἐτι μᾶλλον νὰ ἐνεργήσῃ. Εὐρίσκεται ἡδὴ εἰς τὴν δυσκολωτέρων θέσιν . . . » καὶ πρὸς ἐπὶ δεικνύει ὅλων τούτων κἄμμία ἀπόδειξις. Καὶ ἰδοὺ θεβαίως πῶς γράφεται ἡ ἱστορία.

Τὴ νὰ εἰπῶμεν δὲ καὶ περὶ τῆς ἐφημερίδος τῆς Σμύρνης τῆς ὁποίας ἡ ὀξυδερκεία ἀνεκάλυψε σημαντικὴν μετὰ βολὴν εἰς τοὺς λόγους τοῦ Ἑλληνικοῦ Ταχυδρομίου μεταβολὴν τὴν ὁποῖαν εὐχαρίστως ἠθέλαμεν ἰδεῖ ὑποδεικνυομένην εἰς ἡμᾶς. Ἡ ἐφημερίς αὐτῇ ἐπιμένει, λέγει, νὰ θεωρῆ τὸ σημερινὸν ὑπουργεῖον ὡς ἀποκλειστικόν, διὰ νὰ μὴ ἀναγκασθῆ νὰ ἐμολογήσῃ ὅτι τὸ προλαβόν ὑπουργεῖον ἤτο ἀποκλειστικόν. Μὴ πρὸς ἄλλο τῆς ἐφημερίδος τῆς Σμύρνης, ὁ συλλογισμὸς τῆς δὲν εἶναι πολλὰ λαμπρὸς· ἀλλ' ἂν εὐχαριστήσῃ τὸ κοινόν, δὲν ἔχομεν θεβαίως τί ν' ἀντιτείνωμεν. Ἡ ἐφημερίς τῆς Σμύρνης εἰμφορεῖ νὰ ἐκπληροῖ οἰανδήποτε ἐντολήν καὶ ἂν δὲν θέλει νὰ πεισθῆ, μετὰ τὴν ἀληθειαν ὑπομονή. Καθ' ὅσον ἀφορᾶ τὴν ἐντολήν τὴν ὁποῖαν ἔχει τοῦ νὰ προστατεύῃ τὰ Ὀθωμανικὰ συμφέροντα, δὲν θέλομεν τὴν εἶπει εἰμῆ τὰ ὀλίγα ἔξῃς· ὅτι αἱ φωνασαίαι τῆς δὲν εἰμφοροῦν νὰ ἀποταθῶσιν ἐν Ἀθῆναις εἰμῆ πρὸς τοὺς δημοφρονοῦ τῶν κερφενείων τῶν ὁποίων οἱ ὑπουργοὶ εἶναι μακρὰν θεῖα χάριτι τοῦ νὰ συμμερίζωνται τὰ φρονήματα· μᾶλλον δὲ εἰπεῖν τὴν ἀφροσύνην. Μὴ λοιπὸν ἡ ἐφημερίς τῆς Σμύρνης περιβάλλεται φεατρικῶς τὸν ἄνδρα τοῦ προστατοῦ· ὅλοι οἱ περὶ τούτου ἀγῶνες τῆς εἶναι μάταιοι, διὸτι κανεὶς δὲν σκοπεῖ νὰ προσβάλλῃ τὰ Ὀθωμανικὰ συμφέροντα.

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.)

mais ayant été entendus ils s'enfuirent en tirant quelques coups de pistolet.

Près d'un village de la Laconie une querelle accompagnée de voies de fait a au lieu entre les chasseurs de cailles qui se réunissent tous les ans à l'époque du passage de ce gibier. L'un des chasseurs a été grièvement blessé. La justice poursuit les auteurs du désordre.

Le bandit *Iatagani* a reparu en Phtiotide dans le village de Kouzophlies, où accompagné de deux hommes, il a blessé deux fils du nommé *J. Magoula*, contre qu'il nourrissait un ressentiment personnel.

NOUVELLES EXTERIEURES.

TURQUIE.

Constantinople le 21 Septembre.

Le zèle et la sollicitude des ministres sont consacrés exclusivement à l'examen de toutes les améliorations dont est susceptible l'administration intérieure. Tout ce qui est de nature à donner un plus grand développement aux ressources de l'empire, à augmenter ses forces et à répandre plus d'activité et de bien-être dans la classe ouvrière, fait l'objet de toutes les délibérations des conseils qui se tiennent régulièrement deux fois par semaine à la porte. Le gouvernement vient de prendre une mesure que nous plaignons à considérer comme étant de la plus haute importance et promettant à la Turquie les conséquences les plus heureuses; c'est à notre avis un résultat qui fait honneur aux conseils du gouvernement. Nous voulons parler d'un conseil des mines qui vient d'être créé à l'hôtel des monnaies. Les membres en sont déjà nommés et ont été présentés à la Porte vendredi dernier. Le gouvernement turc possède, comme on sait, des richesses minérales d'une valeur incalculable. En outre, plusieurs jeunes turcs intelligents ont fait en France une étude particulière de cette matière dans laquelle ils ont acquis des connaissances assez approfondies. Aussi nul doute que cette nouvelle création ne soit destinée à rendre au pays d'émîmens services. Les membres du nouveau conseil, rempliront, nous l'espérons, leur mission avec le zèle et la sollicitude que réclame l'importante tâche qui leur est confiée. Au reste, cette mesure prouve que le gouvernement de Sa Hautesse a fixé son attention sur ce point important de l'administration et qu'il est décidé à s'occuper activement de l'exploitation de ses richesses qui pour la plupart étaient restées jusqu'ici enfouies dans le sol sans aucun profit pour le pays.

Nous lisons dans le *moniteur ottoman*.

« Dans une occasion récente la Suplîme porte a manifesté sa ferme volonté de maintenir les principes d'équité et de justice qui président au gouvernement de Sa Hautesse. Un des vœux les plus chers du Souverain est que tous les sujets de l'Empire soient traités avec la même faveur, environnés de la même protection. Toutes les circulaires adressées aux fonctionnaires des provinces et les *firmans* expédiés aux gouverneurs, leur recommandent spécialement l'observation de ces principes. Les même injonctions viennent d'être faites aux chefs des différentes communautés.

« Par ordre du Sultan, le patriarche des deux rites arméniens et le grand rabbin ont été invités à se rendre à la Sublime Porte. Là on leur a remis en présence de S. A. le grand-visir, des *firmans impériaux* concernant les sujets non-musulmans des provinces de la Syrie. Ces *firmans* rappellent que tous les sujets de Sa Hautesse, sans distinction, sont placés sous la protection des lois, ils recommandent la plus stricte impartialité dans l'administration de la justice et menacent des peines les plus sévères tout fonctionnaire qui, s'écarrant des intentions du gouvernement, se permettrait quelque vexation ou quelque acte arbitraire contre les sujets non musulmans de la Syrie.

« Après la remise de ces firmans, S. A. le grand-visir, s'adressant aux patriarches et au grand rabbin, leur déclara les intentions généreuses de Sa Hautesse, rappela ses constants efforts pour améliorer le sort des sujets non musulmans son désir d'entourer de toutes les garanties imaginables les populations dont ils sont les chefs spirituels. S. A. termina en leur recommandant de redoubler de zèle dans l'exercice des hautes fonctions qu'ils doivent à la confiance de la Sublime Porte.

« Les patriarches et le grand rabbin, pénétrés d'une vive reconnaissance, remercièrent S. A. le grand-visir pour les témoignages constants de sollicitude et de bienveillance que leurs communautés reçoivent de la Sublime Porte, et le prièrent de déposer aux pieds de Sa Hautesse l'hommage de leur dévouement et de leur profonde gratitude.

« S. M. le Sultan qui ne cesse de répandre ses faveurs sur tous ceux qui font preuve de fidélité et de dévouement au trône, ne pouvait manquer de donner un témoignage de sa haute satisfaction au personnage investi en dernier lieu des fonctions d'Emir Béchir, qui a donné des preuves éclatantes d'attachement à la Sublime Porte. Ce fonctionnaire, en récompense des services qu'il a rendus au gouvernement de Sa Hautesse, pendant les derniers événements de Syrie, a reçu la décoration du *Nischen Iftihar*.

« La même marque de distinction a été accordée au patriarche de Jérusalem et à celui des Maronites.

« Les décorations destinées à l'Emir Béchir et au patriarche des Maronites, viennent d'être envoyées au gouverneur de Sayda, Selim pacha, chargé de les leur faire remettre.

« Le patriarche de Jérusalem, se trouvant à Constantinople, a été mandé à la Sublime Porte où sa décoration lui a été remise en présence de S. A. le grand-visir.

« Le gouvernement de Sa Hautesse vient de prendre une mesure qui prouve suffisamment sa sollicitude pour les intérêts des populations syriennes. Il a voulu que l'Emir Béchir et le patriarche des Maronites eussent un agent (*capou kiaya*) auprès de la Sublime Porte. Sounoubi effendi, trésorier du gouvernement (*hélik késédari*) a été nommé capou-kiaya de l'Emir Béchir et Fliás Hava, l'un des plus honorables négocians barataires (*Europâ tudjari*) capou-kiaya du patriarche des Maronites.

Jeudi, dans la matinée, le bateau à vapeur égyptien le Nil est arrivé d'Alexandrie. Ce bateau était porteur d'une somme de cinq millions de piastres pour le compte sur le tribut. Ce nouvel envoi d'argent et la restitution des Syriens, sont une preuve de la sincérité des sentiments du pacha. Chaque jour vient resserrer les nœuds qui lient l'Égypte à la métropole l'Empire. Le Nil doit repartir jeudi prochain pour Alexandrie, et l'on pense que LL. EE. Saïd pacha et Sami pacha s'embarqueront sur ce bateau pour retourner en Egypte.

« Un courrier de cabinet est arrivé la semaine dernière de Londres avec des dépêches pour S. Exc. M. l'ambassadeur d'Angleterre.

« A la suite des nouvelles reçues par cette voie et par le dernier paquebot français S. Exc. lord Ponsonby s'est décidé à quitter Constantinople. Il partira cette semaine sur le bateau à vapeur anglais l'*Achéron* qui était resté ici à sa disposition. Demain S. Exc. aura son audience de congé de S. M. le Sultan. M. Bankhead remplira les fonctions de ministre de S. M. B. à Constantinople; il a déjà reçu depuis longtemps les lettres qui l'accréditent en cette qualité, près la Sublime Porte, dans le cas où S. Exc. lord Ponsonby s'écarrerait à profiter du congé que sa cour lui avait accordé sur sa demande. M. Bankhead accompagnera, demain, S. Exc. lord Ponsonby au palais Impérial et sera présenté en qualité de ministre, à Sa Hautesse.

« Nous ne savons si lord Ponsonby reviendra occuper de nouveau le poste d'ambassadeur à Constantinople, car, dans les gouvernements constitutionnels, les hommes placés dans une position éminente se doivent au parti qu'ils représentent. Aussi, pensons nous que le retour du noble lord est subordonné à la marche que suivra la nouvelle administration et surtout aux mesures qu'elle adoptera vis-à-vis de l'Irlande.

« Le *Portafoglio* Maltese contient ce qui suit dans son numéro du 13 de ce mois.

« On dit que le commandement en chef des forces navales britanniques dans la Méditerranée sera confié à sir W. Gage.

« Le *contr'amiral* sir Francis Mason est nommé commandant en second; il a arboré

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

— Την παρελθούσαν πέμπτην επανηγουρήθη εις Αθήνας η εορτή της Μεγαλειστάτης Βασιλίσσης.

Δοξολογία εψάλη εις την Εκκλησίαν της Αγίας Ειρήνης παρευρεθέντος του Βασιλέως μετά της Αύλης, των εν τέλει και των διαφόρων πολιτικών και στρατιωτικών υπαλλήλων.

Επεδή το Γαλλικόν ατμοκίνητον της 2 του ένεστώτος μηνός δεν έφθασεν, στερούμεθα Ευρωπαϊκών ειδήσεων πρό είκοσι περίπου ημερών.

Από του Αυστριακού ατμοκινήτου του άφιχθέντος την Παρασκευήν εκ Τεργέστης, έμύθημεν ότι οι άδελφοί ΚΚ. Ζωσιμάδες έλαβαν 250 μετοχές εις την Εθνικην Τράπεζαν.

Διά Βασιλ. Διαταγμάτων διορίσθησαν δήμαρχοι του δήμου Αμβρακίας της Ακαρνανίας, ο Γ. Καραπανάκης.

Μεγάρων της Αττικής ο Δ. Νικολάου.

Βαλτακίου της Μαινατίας, ο Γεώργιος Παπαδόπουλος.

— Καί' όλον το Κράτος υπάρχει άκρα ήσυχία.

— Είς τας 8 του λήγοντος μηνός προσέβαλον ναυτοί ένοπλοι άγωνιστοι την οικίαν Νικήτα τινός Κούτση εις τον Μιστρών, εισβαλόντες διά να ληστεύσωσι άλλ' άπέτυχον, διότι τους ένόησαν ή σύζυγος του οικοδεσπότης κατά της όποιίας φευγόντες έφυροβόλησαν.

Οι κάτοικοι του χωρίου Βιζανίου τ.δ. δήμου Ακριών της Λακεδαιμόνος ανέλαβον ένα εκ των τεσσάρων κακοποιών όστινες είχαν άναφρην εις τα μέληρια των έπικριτών Πρακτιών και Επιδάφρου Λιμηριών θηρεύοντες τύχην ληστρικήν.

— Βροχή βαρυστάτη έωμένη με χάλκζαν έξηράνισε κατά τα τέλη του παρελθόντος μηνός το ήμισυ σχεδόν του είσοδήματος των άμπέλων και ελαιώνων του δήμου Σελλασίας της Λακεδαιμόνος.

— Είς τον δήμον Φενεού της Κορίνθου έφανεύθη άνθρωπος τις καταπλακωθείς από δένδρον το ύψοςον άπέκοπτε.

Την 16 Σεπτεμβρίου περί την 6. ώρα μ. μ. αυτοχειρήσθη μάγειρός τις ένταύθα, ένεκα δυσχερεσκειών τας όποιās έλαβε μετά τινος συνεταίρου του.

— Είς χωρίον Μίνας του δήμου Λακωνίας συνέθη σύγκρουσις μεταξύ των ασχολουμένων περί την θήραν των όρτικίων αυτή δεν είχε συνέπειās άλλας, έμψή την βαρείαν πλήγωσιν ενός εξ αυτών ή πράξις καταμηνύθη εις τον Εισαγγελέα.

— Ο ληστής Γιαταγάνας με δύο όπαδούς του επέπεσε την 13 του λήγοντος μηνός εις χωρίον Κουτζούφλιας του δήμου Ομιλίων της Φθιώτιδος και έπλήγωσε δύο υιούς του Γιαννάκη Μχούλα, κατά των όποίων είχε προσωπικόν πάθος.

— Ουγάτριον δεκαετής διμότου Λιλαίας της διοικ. Φωκίδος, εκάθετο μετά των λοιπών άδελφών του υπό την σκιάν παλαιού και σεσαθρωμένου δένδρου, το όποιον εκρίζωθεν αίφνης υπό πνοής σφοδρού άνέμου πνιύσαντος κατ' εκείναν την στιγμήν έπεσεν επί του ήθέντος ουγατρίου και έρόνευσεν αυτό συνθλάσαν την κεφαλήν του.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 21 Σεπτεμβρίου.

Ο Έλλος και ή πρόνοια των ύπουργών άπεριόθησαν ήδη άποκλειστικώς εις την εξέτασιν των θελιτώσεων διων είναι επιδεκτικη ή έσωτερική διοίκισις. Πάν όστι δύναται να αναπτύξη τους πόρους του Κράτους, να αύξηση τας δυνάμεις του και να διατήρη πλείονα δραστηριότητα και ευημερίαν εις την εργατικήν τάξιν, συζητείται εις τας συνεδριάσεις του συμβουλίου το όποιον δις της εβδομάδος συγκροτείται τακτικώς εις την Υ. Πόρταν. Ηδη ή Κυβέρνησις έλαβε μέτρον καθ' ήμάς ούσιωδέστατον, έπαγγελόμενον εις την Τουρκίαν τά ευτυχέστατα άποτελέσματα, και τιμών την πρόνοιαν των ύπουργών της. Η Κυβέρνησις έούστησε παρ' τω Νομισματικοπέφω συμβουλίον μεταλλωβρυγικόν, του όποιου τά μέλη διορισθέντα έπαρουσιάθησαν εις την Πόρταν την παρελθούσαν παρασκευήν. Είναι γνωστόν ότι ή Τουρκική Κυβέρνησις έχει θησαυρούς μεταλλικούς αξίας άκαταλόγηστου. Εκτός δε τούτου, πολλοί νέοι Όθωμανοί έσπούδασαν εις την Γαλλίαν το άντικείμενον τούτο και άπέκτησαν περί αυτό βαθείας γνώσεις. Οθεν άμφιβολία δεν είναι ότι το νέον τούτο κατάστημα θέλει υπηρετήσει ούσιωδώς το Κράτος. Τα μέλη του νέου συμβουλίου θέλουν, δεν άμφοβάλλομεν, εκπληρώσει τά έργα των με ζήλον άνάλογον της σημασιότητός των. Άλλως τε το μέτρον τούτο δεικνύει ότι ή Κυβέρνησις της Α. Υ. επέσπυσε την προσοχήν της εις το ούσιωδες τούτο μέρος της διοικήσεως και ότι άπελάσισε να άσγοληθή δραστηριώς εις την εξώρυσιν του πλούτου της όστις κατά μέρος ήτο άχρι τούδε κεκρυμμένος εις την γήν, χωρίς ωφέλειαν τινά διά τον τόπον.

— Αναγινώσκωμεν εις τον Όθωμανικόν Μηνύτορα.

Είς πρόσφατόν τινά περίστασιν ή Υ. Π. εξέφρασεν την σταθεράν της θέλησιν του να διατηρήση τας άρχάς της έπιεικειās και δικαιοσύνης αίτινες διέπυσιν ήδη την Κυβέρνησιν της. Μία των θερμότερων ευχών του Σουλτάνου είναι να άπολαμβάνωσιν άπαντες οι ύπηκοι του Κράτους την αυτήν εύνοιαν και την αυτήν προστασίαν. Όλοι αι έγκύκλιοι όσαι διευθύνονται εις τας κατά τας επαρχίας άρχάς και τά φερμάνια τά άποστελλόμενα εις τους διοικητάς, συνιστώσιν ιδίως την φύλαξιν των τοιούτων άρχών. Αί αύται παραγγελίαι έδόθησαν κατ' αύτάς εις τους άρχηγούς των διαφόρων θρησκευμάτων.

Κατά διαταγήν του Σουλτάνου, ο Έλλην Πατριάρχης, οι δύο των Αρμενίων Πατριάρχαι, και ο μέγας Ραββίνος προσεκήλησαν να συνέλθωσιν παρ' τη Υ Πόρτα όπου, παρόντος του Υψηλοτάτου Μεγάλου Βεζίρη τοίς ένεχειρήσθησαν τά περί των μη Όθωμανών κατοίκων της Συρίας Αυτοκρατορικά φερμάνια. Τα φερμάνια ταύτα διαλαμβάνουσιν ότι άπαντες άδικηκρίτως οι ύπηκοι του Σουλτάνου διατελοϋσιν υπό την προστασίαν των νόμων, συνιστώσιν την άκριβεστέραν άμεροληψίαν εις την διαχείρισιν της δικαιοσύνης και άπειλάσι με τας άυστηροτέρας ποινάς πάντα υπάλλη-

son pavillon a bord du vaisseau Imprenable en rade de Spithead. L'Imprenable devait partir le 6 ou le 7 de ce moi pour Malte. Sir F. Mason transporterá, ici, son pavillon a bord du Howe.

Dans un suplément a la méme feuille en date du 15 septembre, nous lisons: « Le contr'amiral Mason ne vient pas remplacer le contr'amiral Ommaney, comme il a été dit. Ces deux officiers supérieurs auront chacun un commandement distinct: « Le 6 septembre, on ne connaissait pas encore la nomination lu commandant en chef de la flotte anglaise dans ces mers. »

Nous lisons dans le Malta Chronicle du 17:

« Nous pouvons annoncer (et nous croyons avoir puisé nos renseignements a bonne source) que le vaisseau Imprenable portant le pavillon du contr'amiral Sir F. Mason qui de Portsmouth s'est rendu a Plymouth, avec intention de poursuivre pour Malte, a reçu de la nouvelle administration ordre de ne pas partir. On dit qu'il sera désarmé. Vu l'intention du gouvernement français de réduire ses armemens maritimes dans la Méditerranée, en dirigeant six vaisseaux de ligne sur Brest, quelques uns des navires britanniques seront renvoyés en Angleterre; les autres passeraient l'hiver a Malte. Ainsi les espérences pour le maintien d'une longue paix en Europe se raffermissent par la retraite du pouvoir de l'administration whig. »

Extraits de l'Eclair de la Méditerranée journal de Toulon.

Du 2 septembre. Par dépêche télégraphique qui sera sous peu suivie d'une dépêche explicative, six vaisseaux dont les noms suivent, placés sous les ordres du contr'amiral Dasy, se rendront a Brest dans une quinzaine de jours:

Jena (vaisseau amiral) Suffren, Jupiter, Marengo, Triton et Scipion.

Du 7 septembre. Trois des vaisseaux désignés pour Brest devaient partir demain, mais leur départ est ajourné pour pouvoir faire les mutations des compagnies appartenant a notre port; on prétend qu'ils seront prendre la mer dans 5 a 6 jours.

M. l'amiral Casy placera, dit-on, son pavillon sur la Néréide et ira prendre le commandement des Antilles.

Les vaisseaux le Trident et l'Hercule sont allés a Alger et non a Mahon, comme on en avait fait courir le bruit.

Du 9 septembre. La corvette la Diligente est partie pour le Levant.

λον όστις παραβαίνων τας παραγγελίας της Κυβερνήσεως, ήθελεν εξοκειλει εις αυθαιρεσίαν τινά ή καταθλιψιν των μη Όθωμανών κατοίκων της Συρίας.

Μετά την έγχειρισιν των φερμανίων τούτων, ο μέγας Βεζίρης άποταθείς πρός τους Πατριάρχας και τον μέγαν Ραββίνον άνήγγειλεν εις αυτούς τας καλοκαγάρους βουλās του Σουλτάνου, άνέμνησε τας πρός θελιτώσιν της τύχης των μη Όθωμανών υπηκόων του συνεχείς αυτού προσπάθειās και την έπιθυμίαν του να περιστοιχίση με πάσας τας δυνατάς έγχυσεις τους κατοίκους των όποιων αυτοί είναι οι πνευματικοί άρχηγοί. Τελευτών δε τους προέτρεψεν εις την μετά ζήλον εκπληρώσιν των ύφελών καθήκόντων με τά όποια τους περιέβαλεν ή έμπιστοσύνη της Πόρτας.

Οι Πατριάρχαι και ο μέγας Ραββίνος, συναισθανόμενοι θαθείαν ευγνωμοσύνην, ευχαρίστησαν τον μέγαν Βεζίρη διά τά συνεχή δείγματα εύνοίας τά όποια άπολαμβάνουσι από την Υψηλήν Πόρταν και τον παρεκάλεσαν να υποβάλλη εις τους πόδας του ύψους του την έκφρασιν της άφροσύσεως και της βαθείας ευγνωμοσύνης των.

Ο Σουλτάνος όστις δεν παύει διακρίων τας εύεργεσίας του εις άπαντας τους παρέρχοντας δείγματα πίστεις και άφροσύσεως εις τον θρόνον, δεν ήδύνατο να μη δώση δείγμα της Υψηλής του ευχαριστήσεως πρός τον έσχατόν εκπληρώσαντα τά καθήκοντα του Έμυρ Βεκίρη άνθρωπον, δώσαντα δείγματα της μερίστης προσκολλησεως εις την Υ. Π. ο υπάλληλος ούτος εις άνταμειβήν των εκδουλεύσεων όσας έκαμεν εις την Όθωμανικήν Κυβέρνησιν, κατά τας τελευταίας περιστάσεις της Συρίας, έτιμήθη με το παράσημον τον Νισάν-Ϊφτιχάρ.

Το αυτό εύνοίας δείγμα άπενεμήθη και εις τους Πατριάρχας των Ίεροσολύμων και των Μαρωνειτών.

Τά διάσημα του Έμυρ Βεκίρη και του Πατριάρχου των Μαρωνειτών άπεστάλησαν κατ' αύτάς εις τον Διοικητήν της Σαΐδας, Σελίμ Πασσά, διά να έπιδοθώσιν εις αυτούς.

Ο δε Πατριάρχης των Ίεροσολύμων διατελών εν Κωνσταντινουπόλει εκάλεσθη εις την Πόρταν και εκεί έλαβε το διάσημον, παρόντος και του Μεγάλου Βεζίρη.

Η Κυβέρνησις έλαβε πρός τούτοις το εξής μέτρον το όποιον μαρτυρεί ίκανά την ύπερ των κατοίκων της Συρίας πρόνοιαν της: διέταξε να έγρωπεί δε, Έμυρ Βεκίρης και ο των Μαρωνειτών Πατριάρχης από ένα Καπού κεγαγιά παρ' τη Υ. Π. έδιορίσθησαν δε τοιούτοι, του μέν Έμυρ Βεκίρη, ο Σουνοχι Έρφέντης, ταμίας της Κυβερνήσεως, του δε Πατριάρχου των Μαρωνειτών, ο Ήλ. Χαΰβας, εις των έντιμοτέρων έμπόρων.

— Το Χαρτοφυλάκιον της Μελίτης περιέχει τά εξής εις τον αριθ. 13 του ένεστώτος μηνός.

Λέγεται ότι ή Γενική άρχηγία των κατά την Μεσόγειον θαλασσίων Βρετανικών δυνάμεων θέλει άπονεμηθή εις τον Κ. Ου. Γάγε.

Ο Αντιναύαρχος Κ. Φραγκίσκος Μάζων έδιορίσθη δεύτερος άρχηγός, ύφώσας την σημαίαν του επί του δίκροτου ο Αδιάβροχος εις Σπιτεάδην. Ο Αδιάβροχος έμελλεν αναχωρήση την 6 ή την 7 του ένεστώτος μηνός διά Μελίτην, όπου φθάσας ο αντιναύαρχος Μάζων θέλει μεταφέρει την σημαίαν του επί του Δικροτου Όδου.

Δύο διακεκριμένοι έραρχαιολόγοι Γάλλοι, ο Κ. Λενορμάντος μέλος της ακαδημίας και ο Κ. Μεριμάιος, έφορος των Ιστορικών μνημείων, έπεσεκέθησαν κατ' αύτάς την Μελίτην, διευθυνόμενοι εις την ανατολήν.

Είς παράρτημα της αυτής έφημερίδος χρονολογούμενον τη 15 Σεπτεμβρίου, αναγινώσκωμεν τά εξής.

« Ο αντιναύαρχος Μάζων δεν έρχεται διά να λάβη την θέσιν του αντιναύαρχου Όμανέυ, ως έρρέθη. Έκαστος αυτών θέλει έχει ιδιαίτερον άρχηγίαν. »

Τη 6 Σεπτεμβρίου δεν ήτο έτι γνωστός εις τας θαλάσσεις ταύτας ο διορισμός του άρχιναύαρχου του Αγγλικού στόλου.

— Αναγινώσκωμεν εις τὰ Χρονικά της Μελίτης.

Δυνάμεθα να αναγγελώμεν (και νομίζωμεν ότι ήρύσκαμεν τας πληροφορίας μας από καλής πηγής) ότι το δίκροτον ο Αδιάβροχος, το φέρον την σημαίαν του αντιναύαρχου Κ. Φ. Μάζων άν και έτοιμάσθη διά την Μελίτην, έλαβεν από το νέον ύπουργείον διαταγήν να μη αναχωρήση. Λέγεται ότι θέλει άφοπλισθή έπειδή σκοπός της Γαλλικής Κυβερνήσεως είναι να ελαττώση τά εν τη Μεσογειω πλοιά της, διευθύνουσα εξ δίκροτα εις Βρέστην, θέλουν και Αγγλικά τινά πλοία επανέλθει εις Αγγλίαν, τά λοιπα θέλουν διακειμάσει εις Μελίτην. Ούτω λοιπόν διά της παραιτήσεως του Ουγγικου ύπουργείου θεμελιούνται επί μάλλον αι περί διατηρήσεως της Ευρωπαϊκής ειρήνης έλπίδες.

— Τουλών, τῆ 6 Σεπτεμβρίου. Διὰ τηλεγραφικῆς διαταγῆς τὴν ὅποιαν μετ' ὀλίγον θέλει ἀκολουθήσει ἄλλη ἐξηγητικὴ τῆς πρώτης, ἐξ ἑκράτου ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ἀντιναύαρχου Κ. Καζῆ, θέλου μεταβῆ εἰς Βρέστην ἐντὸς 15 ἡμερῶν.

— Τῆ 7 Σεπτεμβρίου. Τρία τῶν δικρότων τούτων ἐμελλον νὰ ἀναχωρήσωσιν αὐρίον, ἀλλ' ἡ ἀναχώρησις των ἀνεβλήθη διὰ λόγους τῆς ὑπηρεσίας. Λέγουσιν ὅτι θέλου ετοιμασθῆ εἰς ἐκπλευσιν ἐντὸς 5 ἢ 6 ἡμερῶν.

— Τῆ 9 Σεπτεμβρίου. Ἡ Κορβιέττα Ταχυπόρος ἀνεχώρησε διὰ τὴν Ἀνατολίην.

Κωνσταντινούπολις, 27 Σεπτεμβρίου. Τὴν πρωίαν τῆς πέμπτης τὸ Αἰγυπτιακὸν ἀτμοκίνητον ὁ Νεῖλος ἐφθασεν ἀπὸ Ἀλεξανδρείας, φέρον 5 ἑκατομμύρια γρόσια εἰς λογαριασμὸν τοῦ φόρου. Ἡ νέα αὕτη ἀποσολὴ τῶν χρημάτων καὶ ἡ ἀπόδοσις τῶν Συρίων ἀποδεικνύει τὴν εὐκρίνειαν τῶν αἰσθημάτων τοῦ Πασᾶ, καθ' ἑκάστην συνδέονται αἱ μεταξὺ Αἰγύπτου καὶ τῆς μητροπόλεως τοῦ κράτους δεσμοί. Ὁ Νεῖλος, λέγον, ἀναχωρεῖ τὴν προσεχῆ πέμπτην δι' Ἀλεξανδρείαν καὶ φρονεῖται ὅτι δι' αὐτοῦ θέλου ἐπανέλθει εἰς Αἴγυπτον οἱ ἐξοχώτατοι Σεῖδ Πασᾶς καὶ Σαμὴ Πασᾶς.

— Τὸ παρελθὸν σάββατον ἔλαβεν ἕνα ταχυδρόμον ἐκ Λονδίνου, ὁ πρέσβυς τῆς Ἀγγλίας κατὰ συνέπειαν τῶν νέων ἄτινα διὰ τοῦ ταχυδρόμου τούτου ἐκομίσθησαν ὁ Λόρδος Πόνσομβυ ἀπεφάσισε νὰ ἀναχωρήσῃ ἀναχωρεῖ δὲ ἐπὶ τοῦ Ἀγγλικοῦ ἀτμοκινήτου ὁ Ἀχέρων τὸ ὅποιον ἐμεινεν αὐτόθι εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ αὐρίου ὁ πρέσβυς ἀποχαιρετᾷ τὸν Σουλτάνον, ὁ Κ. Βανισαῶδ θέλει ἐκπληροῖ τὰ ἔργα τοῦ πρέσβυος τῆς Α. Β. Μ. εἰς Κωνσταντινούπολιν. Δὲν ἤξεύρομεν ἂν ὁ Λόρδος Πόνσομβυ ἐπανέλθει εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινούπολει πρεσβείαν, διότι εἰς τὰ συνταγματικὰ Κρατῆ οἱ κατέχοντες ὑψηλὰς θέσεις ἀνθρωποὶ ἀκολουθοῦσι τὴν τύχην τοῦ κόμματός των, ὅθεν καὶ νομιζόμεν ὅτι ἡ ἐπάνοδος τοῦ εὐγενοῦς Λόρδου ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὰ μέτρα τοῦ νέου ὑπουργείου, καὶ ἰδίως ἀπὸ τὴν διαγωγὴν του ὡς πρὸς τὴν Ἰρλανδίαν.

ἀπὸ 4 τοῦ παρόντος ὑπ' ἀριθ. 24,873 ἐτέρας διαταγῆς τῆς αὐτῆς Γραμματείας, ἐκτίθενται εἰς δημοπρασίαν πωλήσεως, οἱ ἀκόλουθοι ἀπὸ ἐγκτητικῶν φέρου τοῦ δήμου Μάστου καρποὶ ἐναποταμιευμένοι εἰς ἀποθήκην τῆς Μάστου (Κρανιδίου), καὶ εἰσπραχθέντες διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου.

Σίτος κοιλὰ	4175 28	λαθούρια οὐκάδες	157
σιμιγάδι ὡσαύτως	43 4/8	βρώμη ὁμοίως	110
κριθὴ, ὁμοίως	156 1/8	ρόδη ἀκαθάριστος ὁμοίως	444 1/2

Ἡ δημοπρασία ἀρχετα τὴν 4 τοῦ προσεχοῦς Ὀκτωβρίου καὶ λαμβάνει τέλος τὴν 6 τοῦ αὐτοῦ, διενεργουμένη ἐνταῦθα εἰς Ναύπλιον εἰς τὸν συνήθη τόπον τῶν δημοπρασιῶν τὸ δὲ ἀποτέλεσμα αὐτῆς μὲν ὑπὸ τὴν ἐγκρισιν τῆς Β. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

Ἡ πληρωμὴ τοῦ ἀντιτίμου τῆς ἀγορᾶς θέλει γίνεαι εἰς τρεῖς ἴσας δόσεις ἢ πρώτη μετὰ 5 ἡμέρας τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως, ἡ δευτέρα τὴν 1 Νοεμβρίου καὶ ἡ τρίτη τὴν 1 Δεκεμβρίου τ. ε.

Ἡ παράδοσις τῶν καρπῶν θέλει γίνεαι, ἐντὸς δέκα ἢ τὸ πολὺ 15 ἡμερῶν ἐπὶ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἤθελε φθάσει, ἡ ἐγκρισιν τῆς Β. Γραμματείας εἰς χεῖρας τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου (ἐνοουμένου ὅτι οἱ φορολογούμενοι ὑπόκεινται εἰς τὴν παρὰ τοῦ νόμου μετακόμισιν.) Ἄν ὁ ἀγοραστὴς ἀνάβῃ τὴν παραλαβὴν τῶν πωληθέντων αὐτῶν καρπῶν θέλου παραδίδοσθαι εἰς τὸν Ταμίαν διὰ νὰ ἐκποιήσῃ παρ' αὐτοῦ ἀπέναντι τοῦ πρὸς τὸ δημόσιον χρέος τοῦ ἀγοραστοῦ, γενομένης τακτικῆς κατασχέσεως, καὶ θέλει καταδιώκεσθαι ὁ ἀγοραστὴς διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς τυχούσης διαφορᾶς εἰς ζημίαν ἀπὸ τὴν πώλησιν τῶν καρπῶν διὰ τοῦ Ταμίαν, ἐπομένως πρὸς ἀποφυγὴν πάσης φιλονεικίας καὶ τυγῶν ἀπαιτήσεως ἀφελου ἀγοραστῆ νὰ ζητήσῃ πᾶσαν διασάφησιν ἐν καιρῷ τῆς δημοπρασίας, καθὼς ἀκολουθῶν πᾶσα ἀπαιτήσις εἶναι ἀπαράδεκτος.

Οἱ ἀγορασταὶ εἶναι ὑπόχρεοι νὰ πληρώσωσι τὰ τέλη τοῦ χαρτοσήμου διὰ τὴν ὁμολογίαν καὶ τὰ πωλητήρια, καὶ τὰ δικαιώματα τοῦτε κήρυκος καὶ τοῦ κατακτητοῦ ἐν καιρῷ τῆς παραδόσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 20 Σεπτεμβρίου 1841.
Ὁ Ἐπίτροπος Ἰ. Δ. ΒΡΑΤΣΑΝΟΣ.
Ὁ Γραμματεὺς Β. Γεωργιάδης.

Εἰδοποιήσεις.

(Ἀριθ. πρωτ. 2013.) (Ἀριθ. βιβλ. καταχ. 381.)
Ἡ ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΩΝ

Διακηρύττει,

Ὅτι ἐκτίθεται εἰς δημοπρασίαν μειοδοσίας ἡ ἐργολαβία τοῦ δι' Ἰππων ταχυδρομείου, ἧτοι τῆς διαδιβάσεως τῶν ταχυδρομικῶν σάκκων μετὰ τὰς ἀναποκρίσεις καθ' ὅλον τὸ Κράτος δι' ἕνα ὀλόκληρον ἔτος ἀπὸ ἀ. Ἰανουαρίου 1842 μέχρι 31 Δεκεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ἡ ἐκθεσις τῶν συμφωνιῶν δύναται νὰ θεωρηθῆ καθεκαστὴν εἰς τὰς συνειθησμένας ἐργασίμους ὥρας ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων καθὼς οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ζητήσωσιν διασαφῆσαι τινὰς δύνανται ν' ἀποτανωσιν ἀμέσως εἰς τὸν Διευθυντὴν τῶν Ταχυδρομείων.

Ἡ δημοπρασία θέλει κηρύττεσθαι τρεῖς κατὰ συνέχειαν ἡμέρας ἀπὸ τῆς 15 μέχρι τῆς 17 Ὀκτωβρίου εἰς τὸ συνειθησμένον εἰς τὰς δημοπρασίας μέρος ἀπὸ τῆς 9 π. μ. μέχρι τῆς 5 μ. μ.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δημοπρασίας εἶναι τότε μόνον ὑποχρεωτικόν, ἂν ἐγκριθῆ παρὰ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων, πᾶσα μετὰ τὴν δημοπρασίαν προσφορὰ μειοδοσίας εἶναι ἀπαράδεκτος.

Δὲν γίνονται δεκτοὶ εἰς τὴν δημοπρασίαν ὅσοι δὲν παρουσιάσωσιν ἀποδεικτικὸν 1 τοῦ ἀρμοδίου Δημάρχου καὶ Διοικητοῦ περὶ τῆς καλῆς καὶ ἀμέμπτου διαγωγῆς του. 2 τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Βασιλικῆς Γραμματείας ὅτι δὲν εἶναι χρεώστης πρὸς τὸ δημόσιον καὶ 3 ἐγγυητὴν ἀξιοχρεῶν καὶ φέροντα ἀπόδειξιν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Βασιλικῆς Γραμματείας ὅτι δὲν εἶναι χρεώστης πρὸς τὸ δημόσιον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Σεπτεμβρίου 1841.

Ὁ Διευθυντὴς Γ. ΣΚΟΥΦΟΣ.
Π. Θεοδώρου.

(Ἀρ. πρωτ. 2386. 2238. 2033.) (Ἀριθ. βιβλ. καταχ. 382.)
Ο ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ ΑΓΡΟΛΙΔΟΣ

Διακηρύττει,

Δυνάμει τῆς ἀπὸ 14 Αὐγούστου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 23,000 ἐγκυκλίου διαταγῆς τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Β. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, καὶ συνεπείᾳ τῆς

Ὁ ὑπεύθυνος συντάκτης ἸΩΑΝΝΗΣ Α. ΜΠΑΛΗΣ.

(Ἀριθ. πρωτοκόλ. 694.) (Ἀριθ. βιβλ. καταχ. 378)
Τὸ Γραφεῖον τοῦ Βασιλ. Γενικοῦ Προξενείου τῆς Ἑλλάδος εἰς Αἴγυπτον καὶ ὑπαγόμενα μέρη, δηλοποιεῖ,

ὅτι εἰρίσκειται ἐν αὐτῷ ὑπόλοιπον τι ἐκ τῆς πωλήσεως τοῦ Ἑλληνοαγοραστῆ πλῆθ. βρικίου Ἀγία Τριάς τοῦ πλοιαρχοῦ Πέτρου Δρακοπούλου τοῦ λιμένος Σύρου χωρητικότητος 421. 41/94 τόνων, γενομένης ἐνταῦθα, καὶ ἐπομένως προσκαλεῖ τοὺς ἔχοντα ἐπ' αὐτὸ δικαιώματα νὰ παρουσιασθῶσι μετὰ τοὺς τίτλους των, αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἐπιτρόπων ἐν ποσθεσμίᾳ μὲν ὄντων ἀπὸ τῆς καταχωρίσεως τῆς παρουσίας δηλοποιήσεως εἰς τὴν ἐφημερίδα ὁ Ἑλληνοαγοραστὴς, ἐν τῷ Γραφείῳ τούτῳ, ὅπου μετὰ τὴν ἐκπνευσιν τῆς αὐτῆς προσθεσμίας θέλου ἐνεργηθῆ ἀποκλειστικῶς τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, τῆ 4/16 Σεπτεμβρίου 1841.

Ὁ ὑποπρόξενος καὶ Γραμματεὺς Ἰωάννης Γ. Ξερός.

Δηλοποιήσεις.

(Ἀριθ. βιβλ. καταχ. 384)
Ἡ ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ, ὅτι

Διὰ τοῦ ἀπὸ 25 Αὐγούστου (3 Σεπτεμβρίου) τ. ε. Ὑψ. Β. Διατάγματος ἡ Α. Μ. ἐψηρεσθήθη νὰ δεχθῆ τὴν ἐκ θέσεως, τῶν ἐν Βόλῳ ὑποπρόξενου παραίτησιν τοῦ Κ. Δ. Χαριλάου, ἐκφράζουσα αὐτῷ τὴν εὐαρέσκειάν τῆς, καὶ ἐπιφυλαττομένη τὴν διορίσιν εἰς ἄλλην ὑπηρεσίαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Αὐγούστου 1841.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασιλ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ἰ. ΡΙΖΟΣ.

Le gérant responsable JEAN A. BALI.